

HET ACADEMISCH STATUUT.

In ons artikel „Aan den Tweesprong” hebben wij de bezwaren uiteengezet tegen de wijziging van het Ontwerp Academisch Statuut, waarin voor de tandheelkunde de oorspronkelijke voorstellen van den imperatief in een facultatiefstellen zijn veranderd.

Sindsdien is ons echter uit alleszins bevoegde bron gebleken dat onze conclusies uit de niet overduidelijke toelichting, niet geheel juist waren. Het ligt namelijk niet in de bedoeling drie soorten tandheelkundigen in het leven te roepen; wanneer een van de faculteiten zou overgaan tot het instellen van een tandheelkundige opleiding als in het Ontwerp is aangegeven zou de oude toestand, na een noodzakelijk overgangstijdperk verdwijnen.

Voorts bleek ook, dat reeds onmiddellijk na het candidaats-examen, zuiver tandheelkundige vakken in het studieplan kunnen worden opgenomen, omdat het doctoraal examen eigenlijk één geheel is, en slechts op utiliteitsgronden gesplitst in een examen A. en B. De leerstof loopt echter over 2 à 2½ jaar. Dit komt ongetwijfeld de toch reeds groote voordeelen van de nieuwe regeling nog ten goede.

Wordt in het Statuut deze regeling facultatief opgenomen, dan zal bij reorganisatie van het Tandheelkundig onderwijs, naar menschenlijke berekening die regeling moeten worden ingevoerd.

In het licht van deze omstandigheden en gegeven de momenteele bezwaren der faculteiten is een half ei beter dan een leege dop en is tot nader orde „afwachten” wellicht de beste politiek.